

ский, и направи да сѧ раздвой Кападо-
 кыйска-та странѧ, отдѣ-то извѣхнахѧ прѣ-
 пирны за опрѣдѣленіе-то на Епархый-тѣ.
 Тогава като видѧ Св. Василій, че сѧ отне-
 мѧтъ нѣкои градове и села отъ Епархыйѧ-
 тѧ мѧ, намисли това: мѣждѧ Кесаріѧ и
 Тіанѧ имаше единѧ маничекѧ и славенѧ
 градѧ, назоваванѧ Сасыанѧ; тамѧ Св. Ва-
 силій поиска да нарѣди новѧ Епископскый прѣ-
 столѧ и да постави нѣкого Епископа бла-
 гочестиваго мѧѧ, кой-то ще може да ѱ-
 тиши распрѧ-тѧ. Нѧ като нѣмаше дрѣгый
 искѣсенѧ, писа на дрѣгара си Св. Григорію,
 сѧ молеѧ да приемене Епископско-то посвѣ-
 щѣніе за Сасыанѧ, защо-то нѣма по-до-
 стоенѧ отъ него, кой-то да ѱтвърди тамѧ
 благочестіе-то; а Св. Григорій мѧ отписа
 сѧ отръчаніе. Слѣдомѧ, като мѧ писа Св.
 Василій много пѧти и несполѣчи желаемо-
 то си, стана та отиде самѧ си въ Назіанѧѧ
 градѧ, дѣто сѧ сѧвѣтвахѧ сѧ Епископа На-
 зіанскы, стара го отца Григоріева, и два-
 ма-та ѱбѣдихѧ Григоріа да приемене Свѧ-
 тителско посвѣщѣніе; и тѣѧ, отъ нѣждѧ,
 кѣде поставенѧ Епископѧ на града Сасыанѧ.